

Pasilli 2/2014

Pasilli 2/2014

PAU :n Pasilan Osasto ry:n jäsenlehti

ISSN 0785-532X

Painos 2300 kpl

Osoitteen muutokset:
Jäsenrekisterin hoitaja
Ilkka Silo ilkka.silo@itella.com

Toimituksen osoite:
Pasilli/
Pasilan Osasto ry
PL 925
00231 Helsinki

Sähköposti
pasilli.lehti@gmail.com

Painopaikka
Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Julkaisuaitaulu

nro	aineisto	ilmestyy
2	2.5.	30.5.
3	29.8.	26.9.
4	28.11.	19.12.
1/2015	30.1.	27.2.

Päätoimittaja ja taittaja
Anne Kettunen
pasilli.lehti@gmail.com

Toimituskunta

Anne Kettunen

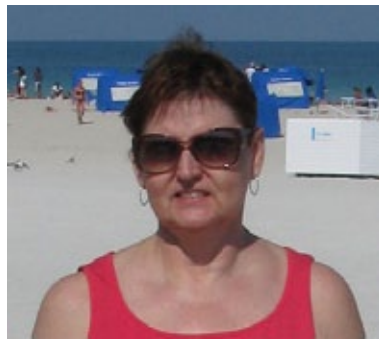
Jouni Kaiponen
jouni.kaiponen@itella.com

Topi Saksala
topi.saksala@posti.fi

Jari Pellikka
jari.pellikka@posti.fi

Kannen kuvassa:
Pertti Touhonen
Kuvaaja: Anne Kettunen

2

Hei Työtoverit!

Raskas kevät yt -neuvotteluineen on koetellut kaikkien työntekijöiden mieliä ja jakelussa konkreettisestikin lisännyt ongelmia työnteossa. Uudet ylipitkät jakopiirit ja samaan aikaan postinkantajien vähentyminen ovat hidastuttaneet postin jakoa. Lupaus postin viemisestä päivittäin jokaiselle kansalaiselle on haihtunut ilmaan kuin kevyesti leijaileva höyhen.

On löytynyt myös uusi tapa irtisanoa työntekijä. Jos työkuuntosi ei ole riittävä ja sinulle ei tarjota tehtäviä, joita vielä voisit työpisteessäsi tehdä joudut sairauslomakierteeseen ja sitä kautta verkostopalaveriin irtisanottavaksi työntekijästä johtuvista syistä. Esimerkki tällaisesta menettelystä on esitelty Isto Kuusiston jutussa sivulla 10.

Itse irtauduin Itellasta Uuden polun kautta maaliskuussa. Siirryin kevyempään työhön itsesuojeluvaistonin innoittamana ja jo pari vaivaa saaneena. Toivon teille kaikille työkavereille, mutta erityisesti yövuoron koneellisen kirjepostin lajittelijoille jaksamista ja pitkää pinnaa työssänne. Positiivisena asiana kuitenkin konepuolella on koodauksen palauttaminen isojen kirjeiden koneelle, mikä on erittäin hyvä työtä keventävä asia.

Tämä on nyt viimeinen Pasilli, jonka tein. Pasilan osaston toimikunta valitsi seuraajakseni jo kokeneen lehden tekijän Jussi Lehmusvaaran.

Kiitän teitä kaikkia hyvästä yhteistyöstä, sillä mielestäni Pasilliin on julkaisuna tullut mukava yhdessä tekemisen meininki. Materiaalia on riittänyt kiitettävästi jokaiseen lehteen ja tarjotut jutut ovat olleet aiheiltaan monipuolisia.

Anne Kettunen

Tässä lehdessä

Patricia Yanezin tervehdys suomalaisille	s. 8
Pertti Touhosella riittää virtaa ay -työhön	s. 12
Pasilan osaston vuosikokousterveisiä	s. 18
Postiala muuttuu, mitä tekee EU?	s. 19
Katrinia ja Yllästä tapaamassa Tallinnassa	s. 20

Pääkirjoitus

Pasilan kuulumisia

Yhteistyö on voimaa, niin olen kuullut kerrottavan. Työnantajan näkemykset yhteistyöstä ovat kuitenkin olleet eriävät. Meille työntekijöille ”syötetään” valmiita päätöksiä. Erimielisyyttä ja sanaharkkaa tulee jo vakiintuneista käytännöistä, jotka ovat olleet voimassa jo koko postikeskuksen olemassaolon ajan. Työnantajan edustajat eivät tunnista käytäntöjä vaikka ovat ”istuneet” vuosikymmeniä työnantajana, ja jopa samoissa tilaisuuksissa, joita nyt ovat muuttamassa tai muuttaneet. Me kaikki tiedämme työnantajan direktio-oikeuden, mutta siitä huolimatta asioista pitää päästä sopimaan.

Otan esimerkiksi taukojen pitämisen työpaikoilla. Tiedossa on, että työvuoroluetteloon merkitään tietyn tauon loppuminen, koska ruokatunti on lähellä kyseistä taukoa. Eihän tämä ole mitään sopimista, eikä myöskään yhteistoimintaa. Työn tauottaminen lienee niitä tärkeimpiä, ellei tärkein asia työn sujuvuuden ja työntekijöiden hyvinvoinnin kannalta. Työn teko kirjokoneilla ei ole mitään leikkimistä, vaan se on hyvinkin pakkotahtista, eivätkä koneet saisi pysähtyä missään kohtaa, kun kirjettä ajetaan tauotta. Toivon edelleen, että herrat kävisivät kokemassa tämän työn hauskuuden edes kerran elämässään. Jos työnantaja haluaa kehittää työtä tähän suuntaan, ettei asioista käydä keskustelua tai yhteistoiminnan mukaista neuvonpitoa, on meillä kärhämät käynnissä välittömästi.

Nyt on myös muotia kertoa, että asioita on tulossa pääkonttorilta, mutta kukaan ei tiedä mitä. Varsin salamyhkäistä toimintaa. On selvää, että emme hyväksy valmiiksi taputeltuja muutoksia ja päätöksiä. Olemme valmiit reagoimaan väkevästi työnantajan jääräpäiseen ”voimankäyttöön” yhteistoimintaan kuuluvissa asioissa. Kuulostelin Tampereella huhtikuun lopulla pidettyä käsittelyn palaverin (pääluottamusmiehet ja päälliköt) antia sillä korvalla, että yhteistoiminta sujuu muualla, muttei Pasilassa. Henkilökohtaisesti olen samaa mieltä, mutta en ota siitä mitään paineita, enkä myöskään katso peiliin, koska työnantajan edustajat ovat ”muuttaneet” käytäntöjä tietojen antamisen ja työn suunnittelun suhteen.

Tietoja saattaa saada, kun kysyy niitä ”kauniisti” sähköpostin välityksellä. Tiedossa on nyt, että työaikoihin ollaan tekemässä muutoksia ja suunnittelu on käynnissä, mutta eipä tämäkään tieto ole tullut niin sanottua virallista tietä, vaan perustuu kuulopuheisiin. Tilastoja katselemme ahkerasti, mutta niistäkään ei ota selvää, että mikä on ajantasaista tietoa. Samasta aiheesta on tehty monta otantaa ja ne kaikki näyttävät erilaisilta. Uskoa saa ken haluaa. Tietoliikenneyhteydet ovat myös ongelma, koska suuri osa ajasta käytetään liitteiden aukeamisen odotteluun. Nämä ovat näitä paikallisia pikku murheita.

Vielä hiukan työkaluista ja siitä, millä alueilla työtä tehdään. Pääkonttorin kalustaminen oli otsikoissa muutama viikko sitten ja siitä puhuttiin työpaikoilla. On se hyvä, että edes joillakin on kunnan työkalut ja kalusteet käytössä, mutta sen olisi voinut kyllä jättää ihan asianosaisten tietoon.

Postikeskuksen kalusto on vanhaa ja raihnaista, ja sitä korjataan harvoin. Työtuolit ovat siinä kunnossa, että vaatii joskus akrobaatin taitoja, että pysyy jakkaralla. Uutta kalustoa ei tilata, kun päälliköillä on niin niukka kuittausoikeus. Tähän edellä mainittuun vedotaan poikkeuksetta. Uusia trukkeja (rahat konsernilta?) on saatu pari kappaletta, mutta ne näyttävät pölyttyvän hallin uumenissa. Työntekijöiltä saamani tiedon mukaan trukit ovat niin korkeita, ettei niillä voi ajaa. Tämäkö on vastuullista rahan käyttöä? Tiedän, että jos trukkityöntekijöiltä olisi kysytty neuvoa kyseiseen hankintaan, niin tämän tasoista kuprua ei olisi syntynyt. Miksi ei kysytty? Työntekijätkin tulee ottaa mukaan suunnitteluun.

Työtiloja on vapautunut satoja neliöitä, mutta suunnitelmia niiden käytöstä ei ole tiedossani. Kotisuora, eli osoitteettomat lähetykset, on hiipumassa ja tietoisesti ajettu alas hinnankorotusten myötä. Tila jää tyhjäksi joksikin aikaa, ainakin siihen asti, kun kirjelajittelu siirtyy kyseiseen tilaan.

Toisen luokan kirjeen manuaalilajittelua on siirretty paikasta toiseen, ja nyt sitä ollaan muuttamassa vinkuvan ja rohisevan laatikkorobotin viereen. Tämän lisäksi katossa olevat kuljettimet roiskivat tilaan töhnää ja röppöä lattiatasolle saakka. Melu ei mittausten mukaan ylitä säännöksissä olevia rajoja, mutta paikka on kuitenkin todella huono kirjelajittelulle. Toivonkin, että lajittelijat ottaisivat asian omakseen ja antaisivat palautetta työnantajalle, jos lajittelu ”yhteistoiminnassa”, lue: työnantajan yksipuolisella päätöksellä, päätetään siirtää meluisaan ja paskaiseen paikkaan. Tämäkin edellä mainittu tieto on tullut ”käytäväkeskusteluissa”. Uskon ja toivon, että pääkonttorissakin oltaisiin sen verran hereillä, ettei mitään ylilyönnejä pääsisi tapahtumaan.

PAU:n puheenjohtajan Esa Vilkunan ero tehtävästään yllätti jäsenistön. Päätös on kaikesta päätellen ollut vaikea. Jokainen edunvalvontatyöhön perehtynyt tietää, että työ on joka tasolla hyvin vaativaa. Henkilökohtaisia päätöksiä joutuu itse kukin tekemään ja niitä pitää kunnioittaa.

Pasilan osaston puolesta haluan kiittää Esaa pitkästä ja hyvin tehdystä työstä jäsenistön etujen parantamiseksi. Toivon hänelle kaikkea hyvää jatkossa.

Jari Pellikka

puheenjohtaja ja pääluottamusmies
liittohallituksen jäsen

Onko elämää Postin

”Kaikki oli hyvin ennen”, väittää moni Postissa töissä ollut ennen liikelaitostamista ja yhtiöittämistä. Vuoden 1994 jälkeen on henkilöstöstä saneerattu noin puolet.

Meillä Pasilassa oli oma laitehuolto, joka on myyty, kuten kiinteistöhuoltokin. Siivouksesta perustettiin oma yhtiö PSP -siivous, joka myytiin kilpailijalle.

Linja-autoliikenne, Postilinjat, myöhemmin Gold Line saneerattiin myyntikuntoon. Kuljettajat sopivat jopa palkkojensa alentamisesta ja kuinka kävikään, kun yhtiö saatiin voitolliseksi, se myytiin Koiviston autolle. Palkkioksi kuljettajat saivat 10 vuotta lisätyöaikaa, koska eläkeikä nousi 55 vuodesta 65 vuoteen; oli muuten iloista sakkia.

Meillä oli ennen omat vartijat, Arvokuljetus, joka myytiin juuri ennen euroon siirtymistä, joten uusi omistaja sai varmaankin melkoisen tilin rahanvaihtotalkoiden myötä.

ja Itellan jälkeen?

Korjaamopuoli yhdistettiin TVH :n korjaamoiden kanssa ja yhtiön nimeksi tuli Raskone.

Kuljetuksesta perustettiin DHL :n kanssa oma yhtiö, Kelpokuljetus, omistusosuuksiltaan Posti 51 % ja DHL 49 %. Lisäksi DHL :llä oli optio kahden prosentin lisäostoon, jonka se käytti. Tämän jälkeen Posti oli yhtiössä vähemmistöosakas ja kylmä kyyti alkoi. Kelpokuljetus sulautettiin emoyhtiöön ja tänään tätä puulaakia ei enää ole.

Postilla oli myös Inhouse -palvelut, aulapalvelua ja sisäistä postitusta ulkopuolisissa yrityksissä. Tämäkin pumppu lyötiin lihoiksi.

Tässä on pintaraapaisulla hieman historiaa, josta huomaatte sen, että yhtiöittämisen jälkeen on talossa ollut melkoista liikettä ulkopuolisille markkinoille ja välttämättä kauppamiehet eivät ole tehneet ainakaan duunarin näkökulmasta katsoen kauhean fiksuja ratkaisuja, tuskin Postinkaan.

Lämmin Kiitos!

**PAU:lle, Pasilan osastolle,
työttömyyskassalle ja
työkavereille jäädessäni
eläkkeelle.**

Pekka Lehtoväre

Kiitos merkkipäiväni muistamisesta.

Timo Suihkonen

Jakelun yt -menettely on saatu loppuun ja tulos vaikuttaa rehellisesti katsoen karmealta. Henkilöstö on postikeskuksessakin melkoisesti, ravitermiä lainatakseni, laukoilla. Aika näyttää mitä tuleman pitää, toivottavasti Itellan ennuste ei toteudu tavarahan vähenemisen osalta näin karmeassa mittakaavassa vuositasona.

Lomia ja hyvää kesää.

Mikko Poutanen
varatyösuojeluvaltuutettu, Hki Pok

Itellan ja Logisticsin logiikkaa 13

Toimiihan se hankintaputkeksi kutsuttu Itella -etana sittenkin. Moni taisi hieraista silmiään työpaikalla, kun vihdoin ja viimein luvatut uuden karheat kahviautomaatit rantautuivat Veturitien terminaaliin. Meikäläinen epäilevä Tuomaskin joutuu näin pyörtämään Pasilliin painetut sanansa ja nöyränä toteamaan tosiasian: ihmeiden aika ei ole ohitse.

Ja sujuvasti päästään sitten aasinsillan kautta itse asiaan - ei niin paljon hyvää, ettei jotain ”kettuiltavaakin”. Jotain pientä viilaamisen paikkaa saattaa olla kyseisessä etanaputkessa, kun talvityövaatteet on tilattava viimeistään keväällä ja kesätyövaatetus talvella, jos meinaa kiskoa töissä yllensä asianmukaista työvaatetta. Vain hurmahenkisimmät hankintayksikön henkilöt pitävät enää yllä kaikkivoipaisuuden ja keskitetyn hankinnan auvoisuutta. Tulos, kustannus ja laatu toiminnassa taitaa hipoa sitä Nokian matkapuhelinyksikön surullisen kuuluisaa tulokuntoa. Jokainen halukas voi tutustua netissä siihen, miten on käynyt muun muassa valtion hallinnossa keskitetyn hankintatoimen mallin, jota VHK -niminen pulju aikanaan hoiteli.

1.2.2014 maksuun tulleissa palkoissa oli ex -AKT:laisten osalta tullut työnantajalle joku ihmeellinen virhe, jonka syy ei ole vielä selvinnyt. Virheen vuoksi osa sovitusta palkasta jäi maksamatta. Pahoittelut tapahtuneesta omasta ja työnantajani puolesta. Itella lupasi korjata erheensä ja maksaa puuttuvan osan palkasta viipymättä niille kaikille, joilta se jäi uupumaan.

Eipähän se palkkasotku tähän jäänyt. Tätä kirjoittaessa palkat ovat edelleen ”ruvella”, valitettavasti joidenkin osalta jopa satojen eurojen edestä. En tiedä pitäisikö itkeä

vai nauraa, kun useiden yhteydenottojen jälkeenkään ei työntajamme saa hoidettua asiaa kuntoon. Jos on Itellan touhuissa aiemmin riittänyt ihmeteltävää, ovat sentään vuonna -84 alkaneen Itella -taipaleeni aikana palkat tulleet ajallaan ja oikean suuruisena. Että tämäkin päivä piti kokea ...

Positiivisiin asioihin kuuluu palkan korotus, jota tuskin enää nykyisin vallitsevassa markkinatilanteessa tulemme tulevaisuudessa kokemaan. Palkkojen olisi pitänyt nyt sitten 1.3. lukien eli maaliskuun viimeisen päivän liksassa nousta työpaikalla jakamieni taulukoiden mukaisesti.

Huonoihin uutisiin kuuluu työnantajan vaatimus ja ilmoitusluontoisena asiana esitetty yksipuolinen toteamus ruokatauon sisällyttämisestä jatkossa omaan aikaan, ei siis työaikaan, joten työskentelemme sen 30 minuuttia pitempään kuin ennen 3.3.2014 alkaneessa jaksossa jokaisessa työvuorossa.

Myös sosiaalinen elämä on jatkossa pahasta, sen verran ilta- ja yövuoropainotteiseksi tulevat työmme Veturitiellä työnantajan esittämien uusien perustelujen mukaan muodostumaan. Esitin jo tuoreeltaan parannusehdotuksia ja muutoksia työntekijöiden pahimpina epäkohtina pitämiin asioihin. Pyysin asian lykkäämistä yhdellä jaksolla muutoksen aiheuttamien ongelmien vuoksi, mutta siihen ei työnantaja suostunut. Jokainen työntekijä, joka nyt joutuu tekemään yövuoroa voi varata työterveyshuollosta ajan, jotta fyysiset ja psyykkiset edellytykset yövuoron tekemiselle tulevat asianmukaisesti arvioituiksi.

Itella on sittemmin rohkaistunut ja tullut virallisesti ”ulos kaapista”. Tom of Finland -postimerkkejä saavat vannoutuneimmat persuheterotkin liimailta kuoriinsa kaulukset pystyssä. Ei huonompi bisnesidea Itellalta, kun todennäköisesti suurin osa merkeistä jäänee keräilijöiden kätköihin, ellei tästä sarjasta oteta massiivisia lisäpainoksia. Postimerkeistä kerättävät rahat tosin kilahtavat täysimääräisinä Itellan laariin: josko niistä sitten vaikka riittäisi joitain roposia pois potkittaville postinjakajille.

Eräänlainen bisnesidea lienee rahan kerääminen ilman täysimääräistä työntekoakin. Jos vaikka tästä olisi uuden ja uljaan Itellan kantavaksi strategiaksi 2020 – voitaisiin profiloitua vaikka maailman kaikkien sorrettujen vähemmistöjen lipunkantajaksi.

Ammattiyhdistysterveisiä Veturitieltä,

Timo ”Jana” Jantunen
pääluottamusmies, Itella Logistics

Ammattiosaston jäsen

1. Sinunkin lähipiirissäsi saattaa olla nuori, joka koulun ohella tai kesätyönä jakaa mainoksia ja ilmaisjakelulehtiä.
2. Hänelle todennäköisesti maksetaan palkkaa työnantajajhdistys Suoramainonnan ja kaupunkilehtien erillisjakelun yhdistys, SKE ry:n ja Suomen Mainosjakajien Etujärjestö, SME ry:n välisen niin sanotun normaalisitovan työehtosopimuksen mukaan.
3. SME ry on palkansaajaliitto, jonka ovat perustaneet jakeluyritysten omistajia lähellä olevat henkilöt, eivät siis alan työntekijät.
4. Mainos- ja ilmaislehtien jakelusta on myös PAU :n niin sanottu yleissitova työehtosopimus, joka takaisi noin 2,5 kertaa paremman palkan kuin, mitä nyt todennäköisesti maksetaan. Palkkaliite P on tämä sopimus, joka koskee osoitteettomien lähetysten erillisjakelua.
5. Voit neuvoa tuntemaasi mainosjakajaa vaatimaan PAU :n työehtosopimuksen mukaista palkkaa.
6. On tärkeää, että hänelle on tehty työsopimus, josta näkyvät muun muassa palkkauksen perusteet.
7. Jokaisen palkan maksun yhteydessä mainosjakajan tulee saada palkkalaskelma.
8. Mainosjakajan on syytä esittää palkkavaade, johon on laskettu PAU :n ja SME ry:n korvauksen erotus.
9. Palkkavaade vanhenee työsuhteen ollessa voimassa viidessä vuodessa kanteen nostamisesta ja työsuhteen päätyttyä kahdessa vuodessa.
10. Tietenkin kannattaa ottaa yhteyttä PAU :iin ja liittyä jäseneksi.

Petankia, petankia !

Perinteinen Petterin

muistokilpailu pelataan

lauantaina 8.6.2014

kello 12.00 alkaen.

Paikkana Hesperian puisto.

**Pelit pelataan kolmihenkinen
joukkuein.**

Tervetuloa!

PAU :n Pasilan osasto ry

Patricia Yanez työssään arkeologisella kaivauksella.

Ehkäpä chileläinen vielä ymmärtää tämän omituisen miekanmuotoisen maan erikoisuudet. Maan, joka hajaantuu etelässä, syntyy Altiplanon ylängöllä ja yltyä aina antarktiksille vesille. Ulkomaalaiselle tämä hullu maantiede on häkellyttävää.

Hallitsevana piirteenä Chilessä on Andien suuri vuorijono, joka syntyy Kolumbian La Guajirassa Venezuelassa ja halkaisee koko maan pohjoisesta etelään aina Tulimaahan asti. Maantieteestä voisimme puhua monta päivää. Minä kuitenkin keskityn kahden runoilijanobelistimme hurmaaviin kuvauksiin, joilla he runollistavat koko maiseman.

Pablo Neruda kuvailee Chileä meren komeetaksi, joka yhdistää kosmoksen ja meren, ylikuonnollisen ja maallisen. Mistral puolestaan näkee Andien vuorijonon tulisina tikapuina ja lisää, että olemme kiven kotimaa, jossa yhdistyy maallinen ja kuvainnollinen, kun taas Neruda kuvailee hampaattomien vuorijonojen tuhatta tornia.

Ja tietenkin, maani erikoinen kulttuuri, joka on Gabrielan mukaan, värien kirjo, hajujen summa, makujen monimuotoisuus, äänien pyörre ja kaikki tämä pujotettuna häikäisevään neulansilmään, joka muodostuu rannikon vaahdosta, joka ei pysty

olemaan paikoillaan sekuntiakaan ja sen vastakohtana vuorien ikuinen liikkumaton lumi. Pelkkä Chile, joka on kuin meteli tai katkenneet vaikerrukset, kuin saaret tai keitaat. Tuo suolamaiden, vuonojen, lokiin, vehnälyhteiden, rikkinäisten kenkien, kovan todellisuuden vajavaisten listausten maa.

Sinne synnyin. Olin pienin kolmesta sisaruksesta. Äitini jäi leskeksi kun olin vielä hyvin pieni. Minulla oli onnellinen lapsuus, mutta kaikki muuttui niin perheelleni ja monille muillekin vuonna 1973. Miksi tuo vuosi merkitsee niin paljon koko maailmalle? Siksi, että se oli odottamatonta. Tuo on ensimmäinen syistä, joilla selittää miksi kaikkien Etelä-Amerikan vallankaappausten joukosta juuri Chilen vuoden 1973 tapahtumat jäivät maailman historian muistiin.

Minun perheelleni se merkitsi ennen kaikkea, että jouduimme kärsimään poliisin mielivallasta ja myöhemmin äitini kärsi kidutusta ja vapauden rajoittamista melkein kymmenen kuukautta. Sitten hänet karkotettiin Meksikoon ja Kuubaan. Näin meistä,

Kaikuja Andien maininkien maasta

Kuten lukijat ehkä muistavat, kävin viime vuonna tapaamassa vuosien takaista kummityttöämme Chilessä. **Patricia Yanez**, hänen perheensä ja lukemattomat ystävänsä, elävät sydämissämme ikuisesti.

Oheinen Patrician kirjoittama tarina on tervehdys suomalaisille ay -tovereille. Artikkelin on espanjan kielestä suomentanut **Tiina Sandberg**.

Lasse Nevalainen

Synnyin Chilessä, lähes etelänavalla. Maassa, jolla on rannikkoa melkein 8000 kilometriä. Meidän maantieteelliset ja poliittiset rajamme muodostavat pohjoisessa Peru, koillisessa Bolivia, idässä Argentiina, etelässä Antarktis ja lännessä Tyyni valtameri.

Yläkuvassa sisarukset vas. Paula, Patricia ja Daniel vuonna 1974.
Yläoikealla Patricia pioneeripuvussaan Kuubassa.

Täällä elämäni ilmestyivät neljä Suomen postilaitoksen työntekijää, jotka halusivat tehdä yhteistyötä antaen varoja poikkeustilan vahingoittamille lapsille ja niin alkoi yhteys, jossa perheet tutustuivat valokuvien kautta. Kirjoitin heille kertoen maastani ja kouluosaavutuksistani. Vuodet vierivät ja jossain vaiheessa yhteys katkesi. Jatkoin opintojani ja minusta tuli taiteiden lisensiaatti, joka erikoistui arkeologisten materiaalien entisöintiin. Työskentelin museoissa, mutta en koskaan unohtanut heitä.

Etenkin mielessäni pysyi eräs heistä, joka lähetti minulle aina kuvia kodistaan ja perheestään. Joitain vuosia sitten Google mahdollisti sen, että löysin hänet ja siitä hetkestä lähtien olemme pitäneet yhteyttä. He matkustivat Chileen tavatakseen minut henkilökohtaisesti. Lasse Nevalainen, suurenmoisen Eva-vaimonsa kanssa, kummisetäni noilta vuosilta.

Heidän avullaan tutustuin suomalaisten ihmeisiin, heidän käsittämättömään kieleensä, tuhansiin järviinsä, jokiin, meriin ja soihin. Kevään kauneuteen ja kesän lyhyteen, talven jäätyneeseen kauneuteen, joka tekee heistä ulospäin varautuneita, mutta sisällään he kantavat suurta kiintymystä perhettään ja ystäviään kohtaan. He katsoivat kummissaan ystäviensä kiintymyksen osoituksia, sillä nämä ovat tottuneet halaamaan ja antamaan poskisuudelmia jopa ventovieraille. Opimme kuitenkin paljon toisistamme, me Suomesta ja sen mahtavista paikoista, ja he Chilestä ikuisine vastakohtineen.

Maasta, joka on hyvin kehittynyt teknologian osalta, jolla on esimerkillinen talous ja erittäin hyviä ihmisiä, mutta jossa on paljon sosiaalista epäoikeudenmukaisuutta. Maasta, jossa nuoret ja työntekijät taistelevat joka päivä parantaakseen

Lasse Nevalainen, Patricia Yanezin kummisetä Suomesta, vieraillemassa Yanezin luona Chilessä vuosi sitten.

aikuisista ja lapsista, tuli osa maailman pakolaisia. Mutta Chilelle ja maailmalle ratkaisevinta oli se, miten Allende pääsi valtaan. Hän ei ollut yksinvaltiainen, eikä hän ollut diktaattori. Hän oli vaaleilla valittu sosialistijohtaja, joka valitsi rauhanomaisen tien, siksi vaikutus ja pettymys olivat vielä suurempia.

Kaikki se suuri toivo revittiin rikki, rauhanomainen vallankumous tuhoutui siinä vallankaappauksessa, jossa presidentti kuoli. Se oli chileläinen projekti ja juuri sen surullinen ja verinen loppu teki siitä historiallisen. Ikoniset valokuvat La Monedan pommituksesta ja kaduilla poltetut kirjat, ne muistuttivat natsien julmuuksia. Ahdistavat kuvat Pinochetista istumassa mustine laseineen ja kaikki ne valokuvat stadionilla odottavista vangeista. Niillä kaikilla on edelleen valtava vaikutus chileläisiin ja kaikkiin maailman asukkaisiin.

Myös oikeuden ja totuuden puuttuminen yhdessä tuhansien kuolleiden ja kadonneiden, sekä kaikkien kidutettujen ja karkotettujen kanssa ovat yhdessä syitä siihen, miksi Chilen tapahtumat eivät ole unohtuneet. Neljä vuosikymmentä sitten tapahtunut, oli kahden tuon ajan ideologian väkivaltainen törmäys. Ne olivat törmänneet ennenkin ja ne törmäsivät sittemmin yhä uudelleen.

Mutta tässä tapauksessa vain toisella niistä oli varusteinaan kypärä ja amukset. Gabriel García Márquezin mukaan tämä draama sattui Chilessä chileläisten onnettomuudeksi, mutta säilyi historiassa jonain, joka satutti parantumattomasti kaikkia sen ajan ihmisiä ja jäi ikuisiksi ajoiksi elämiimme. Elin tämän katkeran ajan yhdessä perheeni, siskon, veljen ja setäni kanssa. Monet kaikkosivat pelon takia. Me elimme maanpaossa ja lopulta palasimme jo ihmeen kaltaiseksi muuttuneeseen kotimaahan. Kun viimein palasimme juurillemme, vain äitini ja minä muutimme, sillä sisarukseni jäivät vielä Kuubaan joiksikin vuosiksi.

elämänsä laatua.

Maasta, jonka täytyy kestää aivan liikaa luonnon katastrofeja: tsunameja, tulivuoren purkauksia, maanjäristyksiä. Kuten se, joka iski maamme pohjoisosaan muutama viikko sitten. Juuri äsken puolestaan tulipalo aiheutti tuhansien kotien tuhoutumisen, hävitti metsää ja vei ihmisten henkiä ihastuttavan Valparaison satamassa, jossa värikkäät talot levittyvät rinteille kuin korut. Nyt jaamme heidän kärsimyksensä.

Tästä maasta olen ja tähän maahan saapuivat vierailulle nuo mahtavat suomalaiset, jotka ovat aina osa perhettäni ja jotka muistuvat mieleen Olavi Virran tangoista, Sibeliusta kuunnellessani tai lukiessani Kalevalaa, joka minulla on sänkyäni vieressä pöydällä yhdessä suomi-espanja-sanakirjan kanssa.

Patricia Yanez, Chile

HOTELLI HEIMARI – HELMI SAIMAAN RANNALLA ODOTTAA SINUA!

Hotelli- ja koulutuskeskus Heimari sijaitsee Ristiinassa lähellä Mikkeliä, Suomen suurimman makeavesisen järven kauniin Saimaan rannalla. Alueella sijaitsevat itse hotelli, kurssirakennus Kerhola, Honkapirtti, saunarakennukset ja Aurala sekä Auralan sauna.

Hotelli on laivareitin varrella ja siellä on monenlaista tekemistä. Lenkkipolkujen, metsien, marjastuksen ja onkimisen lisäksi alueelta löytyy vapaa-ajanviettoon muun muassa luontopolku, mini- ja frisbeegolf. Hiekkainen uimaranta on pikkulapsille sopivan loiva ja laiturilta kelpaa isompienkin hyppiä. Pelkästään auringonottoon on nurmikkoaluetta yllin kyllin ja lapsille on myös leikkiapuisto omine härveleineen.

Lisäksi voit lainata polkupyöriä, kävelysauvoja tai vaikkapa mölkkypelin. Hotellin alakerrassa on biljardi- ja pöytätennistipöytä sekä pieni kuntosali. Talvella voit harrastaa vaikkapa hiihtoa ja pilkkimistä. Puuhaa riittää siis aina vauvasta vaariin ja Heimariin on mukava tulla.

Lisätietoja: www.heimari.com

Voutilasta kajahtaa 23.

Tervehdys kaikille. Taas on paljon vettä virrannut Vantaan joessa sitten viime kirjoituksen ja paljon on myös tapahtunut tällä välillä. Aloitetaan vaikka maaliskuussa hotelli Vantaassa pidetyllä Pasilan osaston vuosikokouksella. Huolestuttavaa oli erittäin vähäinen jäsenistön määrä kokouksessa. Ainoastaan hieman toista sataa henkilöä oli paikalla ja siinä luvussa olivat eläkeläiset mukana. Liekö syynä samaan aikaan hotelli Presidentissä ollut eläkeinfotilaisuus, en tiedä.

Toimikuntavaalissa tämän vuoden ääniharavaksi kohosi Toivo Saksala, joka sai 57 ääntä. Suurimmat muutokset olivat Lokesta Mohamed Said Jaman ja Hki Pok :sta työsuojeluvaltuutettu Eija Heikkilän putoamiset toimikunnasta.

Seuraavaksi paremmuusjärjestyksessä muut toimikuntaan valitut: Kaiponen Jouni 54, Kuusisto Isto 51, Aarnio Helena 44, Touhonen Pertti 43, Pellikka Riku 41, Rantanen Heli 39, ja Poutanen Mikko 38.

Varajäseniksi : Ilvesviita Pauli 37, Toivanen Tomi 36, Luttinen Jouko 36, sekä Syrjäläinen Tuula 35 ääntä. Osaston puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti jo neljännelle kaudelle Jari Pellikka.

**ONNEA KAIKILLE TOIMIKUNTAVAALEISSA
MENESTYNEILLE!!**

Sitten ikävämpiin asioihin. Lokessa käydyssä kuulemistilaisuudessa helmikuun lopulla erään työntekijän työsopimus irtisanottiin henkilöstä johtuvasta syystä. Tämä on surkukupaisa juttu, mutta näin tapahtui, eikä tämä varmasti jää edes viimeiseksi, ikävä kyllä.

Kyseinen työntekijä oli joutunut työtapaturman uhriksi huhtikuussa 2012, mutta tapausta ei ollut kirjattu työtapaturmaksi, koska se ei ollut täyttänyt työnantajan mukaan kolmea työtapaturmaan vaadittavaa kohtaa. Todellisuudessa yksikin olisi riittänyt. No, työntekijä meni lääkäriin ja sai sairauslomaa vuonna 2012 yli 130 päivää. Vuonna 2013 hän sairasti yli 200 päivää, koska hänelle ei duunissa tarjottu niitä tehtäviä, joita hän olisi kyennyt tekemään. Työntekijän työkyky oli alentunut työnantajan tuottamuksellisuuden seurauksena.

Työterveyslääkäri Alpo Vuorion helmikuun lopulla suorittaman työkykyarvion mukaan työntekijä olisi kyennyt suoriutumaan muun muassa ajotehtävistä, OCR -koodauksesta, spiraalista, kevyistä luisuista ja häkin vaihdoista.

Suuressa viisauudessaan henkilöstöpäällikkö HR :stä ja palveluesimies irtisanoivat tuon piruparan vedoten siihen, ettei Lokessa ole tarjota hänelle sopivaa työtä. Bull shittiä, sanon minä. Varmasti olisi voitu sorvata sopivia työkokonaisuuksia, jos olisi haluttu.

TÄSSÄ KITEYTYY HYVIN TYÖNANTAJAN ARVOSTUS TYÖNTEKIJÄÄ KOHTAAN!!

Poltetaan työntekijä loppuun ja annetaan sitten kenkää, kun hän ei enää suoriudu työtehtävistään.

Asiasta on tehty erimielisyyspöytäkirja ja aika näyttää kuinka asiassa käy.

Sitten vaihteeksi jotain hyvääkin.

Lokessa oli VDL :n, eli vaikeasti käsiteltävien postien uudehkon valtavan koneen takia määräaikaista työntekijöitä palkattu kaiken kaikkiaan 84. Suurella osalla heistä oli jo monta peräkkäistä määräaikaista sopimusta tilanteen johdosta ja työrupeamaakin oli joillakin jo toista vuotta takana.

Niinpä huhtikuun alkupuolella pidettiin kokous, jossa tuotantopäällikön johdolla tarkastelimme näiden määräaikaisten vakinaistamista. Kaikki halukkaat määräaikaisten, eli 57 työntekijää saivat vakinaisen osa-aikaisen työsopimuksen huhtikuun puolessa välissä. Lisäksi jakelun valtakunnallisten yt-neuvottelujen tuloksena sieltä tuli Lokeen kahdeksan työntekijää.

Vakinaistamisia oli tarjolla yhteensä 72 työntekijälle, joista siis 65 tuli täytettyä. Loput seitsemän vakinaista paikkaa kuulemma täytetään kausiapulaisilla, jotka haluavat jatkaa Lokessa kausiapulaiskauden jälkeenkin. Lokeen siis jäi vielä 27 määräaikaista työntekijää, joiden työsopimuksessa lukee perusteena kevätseasonki. Mikä ihmeen kevätseasonki? Mielestäni peruste ontuu vähintään yhtä pahasti kuin ihminen, joka kävelee yhdellä jalalla kävelykeppien kanssa. Moisealla perusteella voisi jatkuvasti pitää määräaikaista, ja syitähän voisi olla vaikka kesäseasonki, syysseasonki, talvisseasonki jne.

Siipitieltä sen verran, että tuotantopäällikkö Mattila lupasi kakkukahvit koko talolle, kun työtapaturmattomia päiviä kertyisi 30 peräkkäistä. Ja kas ulkomaan postissa näin tapahtuikin. 30 tapaturmatonta päivää tuli täyteen ja kakkukahvit pidettiin koko henkilökunnalle huhtikuun lopulla.

Sama lupaus on voimassa Lokessa, mutta se ei taida toteutua, koska työtapaturmia on jo tällä hetkellä 28.4. sattunut 34 kpl. Lisäksi Ulk :ssa vakinaistettiin yksi ja ainoa pitkään määräaikaistena ollut työntekijä toukokuun alussa. Erittäin hyvä uutinen siis sekini.

Jakelun valtakunnallisissa yt-neuvotteluissa on nyt päästy päätökseen ja irtisanottavien määrä onneksi pieneni jonkin verran, jääden 407 työntekijään. Lisäksi noin 700 määräaikaista vähennetään ja yli 1000 varhaisjakajaa, jotka siirtyvät liikkeen luovutusten yhteydessä suurten lehtitalojen työntekijöiksi. Yhteensä

yli 2000 työntekijää vähenee PAU :sta.

Lukema on valtava ja todennäköistä onkin, että työnantaja joutuu kutsumaan irtisanottuja takaisin duuniin, koska yksinkertaisesti nykyisellä työntekijämäärällä ei ehditä jakaa kaikkea postia, ei sitten millään. Uuden reittioptimoinnin ansiosta on jo nyt jäänyt valtavasti kotitalouksia ilman postin jakelua, eivätkä irtisanomiset ole vielä edes ehtineet konkretisoitua. Mukava on seurata sivusta, kenen ”kaula katkeaa” työnantajapuolelta, eli kuka, tai ketkä saavat kenkää moisen fiaskon järjestämisestä jakelussa valtakunnallisesti.

Mahdollisia käsittelyn yt-neuvotteluja odotellessa putosi TAAS yksi pommi lisää, kun PAU :n pitkäaikainen puheenjohtaja Esa Vilkkuna jätti tehtävänsä huhtikuun puolessa välissä. Esaa tuuraa valtakunnallinen pääluottamusmies Jarmo ”Japi” Niemi.

Toukokuun lopulla käytävässä liittohallituksen kokouksessa yritetään saada uusi puheenjohtaja liitolle. Minun mielestäni yksi parhaista ehdokkaista, jolle paras, on nykyinen liittosihteeri Heidi Nieminen. Heidillä on kokemusta ja näkemystä, onhan hän lakimies ja istunut TES -pöydissäkin. Syytä Vilkkunan eroon ei ole kerrottu, mutta kaikella kunnioituksella Esaa kohtaan totean, että olkoon syy mikä tahansa, niin:

KIITOS KULUNEISTA VUOSISTA ESA, SEKÄ ONNEA JA ETENKIN JAKSAMISTA, mitä sitten ikinä teetkään.

Hyvää kevään jatkoa ja etenkin hyvää kesää kaikille lukijoille.

Isto Kuusisto

Pääluottamusmies

Loke-, ja Ulk -Siipitie

isto.kuusisto@itella.com

040 -822 9515

Pertti Touhosella riittää virtaa ay -työhön

Varapääluottamusmiehemme Pertti Touhonen kotisohvalla Puistolassa.

Pertti Touhosella on takanaan pitkä posti- ja luottamusmiehura.

Työn jälkeen hän rentoutuu kotonaan puutarhatöissä ja lastenlasten seurassa.

- Mikäli henkilöstön luottamusta löytyy olen valmis jatkamaan, siitähän se riippuu. Näen itse, että voimia riittää tähän työhön ja uskon, että niin on jatkossakin.

Touhosen ura luottamusmiehenä alkoi vastauslähetyksissä, nykyisissä lisäarvopalveluissa, Lipassa, jo 20 vuotta sitten.

Hän on toiminut myös ensimmäisenä tai toisena

varatyösuojeluvuottautettuna yli kymmenen vuoden ajan. Tehtävään kuului työsuojeluasioiden hoitoa **Eija Heikkilän** sijaisena.

Viimeiset kolme vuotta hän on tuurannut pääluottamusmieheksi **Jari Pellikkaa** tämän lomien, liittohallituskokousten ja muiden edustusten ajan. Töitä varapääluottamusmiehenä on kertynyt noin 50 päivää vuodessa.

Touhosen mielestä Itellalla on yrityksenä menestymismahdollisuuksia. - Uskon kyllä Itellan tulevaisuuteen. Vaikka kirje laskeekin, niin logistiikka ja verkkokauppa nousevat. Itella on älynnyt ottaa vastaan uusia duuneja, kuten esimerkiksi nämä kaupunkien

ruokakuljetukset. Niissä se on lähes järjestään voittanut tarjouskilpailuja. - Uusi polku -ohjelma, joka on sinällään hieno asia, kaipaa jo heti uutena muutoksia.

Touhonen viittaa yt -neuvotteluihin, joiden seurauksena Itellasta sai lähteä yli 400 työntekijää.

- Näistä irtisanotuista olisi voitu pelastaa monta, koska meillä oli ja on paljon Uuteen polkuun halukkaita työntekijöitä, mutta he eivät pääse pois, koska säännöt eivät sitä salli. Jos Ilmalan postikeskuksesta joku haluaa lähteä Uuteen polkuun, niin tilalle ei voi tulla uutta työntekijää esimerkiksi jakelusta. Olemme samaa Itella -postia ja työskentelemme saman palkkaliitteen alla. Mielestäni järjen käyttö on sallittua ja toivottavaa, mutta tässä asiassa en tunnista järjen käytön hiventäkään!

Postimiesura alkoi Töölöstä

Pertti Touhonen aloitti työnsä Töölön postin lajittelussa ja jakelussa tammikuussa 1978. Alue oli laaja kattaen postinumerot 25 – 29. Hän siirtyi manuaaliseen lajitteluun ja kolmivuorotyöhön Helsingin postikeskukseen vuonna 1981. Touhonen aloitti työt vastauslähetyksen parissa 1990 -luvun alussa ja siellä hän työskentelee edelleen.

Tänä päivänä hän hoitaa lisäarvopalveluissa päätyökseen niin sanottuja vanhoja sopimuksia. Vastauslähetykset lajiteltiin ennen yrityksen nimen ensimmäisen kirjaimen mukaan ja laskutettiin 00100/xx -muotoa olevan sopimuksen mukaan. Lähes kahdeksan vuotta sitten vastauslähetyksen lajittelu ja laskutusmuoto uudistettiin. Nykyisin lajittelu tapahtuu 50 -alkuisen seitsemän numeroa sisältävän tunnuksen perusteella eri laskutusposteisiin. Vanhat 00100/ sopimuslähetykset toimitetaan Touhoselle, hän laskuttaa ne ja ottaa ylimääräisen maksun uuden

tunnuksen selvittämisestä. Touhonen laskuttaa myös virheellisin vastauslähetystunnuksin merkityt lähetykset. Hän etsii osoitteet sellaisille kirjeille, joiden sopimus ei ole enää voimassa ja lähettää ne lunastettavina lähetyksinä asiakkaan postitoimipaikkaan.

Tämän lisäksi Touhonen hoitaa myös normaalia vastauslähetystoimintaa: tallentaa asiakaskohtaisilla sopimustunnuksilla varustettuja vastauslähetyksiä hinnoittelupalveluun laskien lähetyksen kappalemäärät ja painot tietokoneelle laskun tulostusta varten. Touhonen pitää työstään.

Harrastuksena lastenlapset

- Lastenlapset ovat erittäin tärkeitä ja niin paljon pyrin olemaan niiden kanssa, kun vaan vapaa-aikana pystyn. Juhannuksen tienoilla he tulevat pariiksi viikoksi mun luokse. Otin siihen lomaa, että päästään reissun päälle. Mennään säiden ja heidän toiveidensa mukaan,

Suomessahan valinnan varaa riittää. Jos Itä-Suomessa sataa ei mennä Visulahteen sillä hetkellä, vaan valitaan vaikka Juku-juku -maa, jos siellä päin paistaa aurinko. Ja mitään ei pidä suunnitella liian tarkkaan etukäteen. Kesällä en kyllä lähde etelään.

Pertti Touhosen tyttö, 30-vuotias **Taru**, kertoo, että hänen kolme lastaan käyvät vaarin luona muutaman kerran viikossa.
- Nyt tytöt jäävät yökyliin, poikani Darin menee mummilille.

Touhosen ensimmäisessä nuorena solmitussa avioliitossa syntyi kolme lasta, myöhemmässä kaksi. Lapsista neljä on tyttöjä ja yksi poika. Touhosella on yhteensä neljä lastenlasta, jotka ovat kahden tyttären jälkikasvua.

Nykyisin Touhonen elelee avoliitossa omakotitalossa Puistolassa, jonne hän muutti 2000 -luvun alussa Vantaalta Maantiekylästä.

Pertti Touhonen on kotoisin Rekolasta, silloisesta Helsingin maalaiskunnasta. Touhosten omakotitalossa kasvoi kolme veljeä ja yksi sisko hänen lisäksi.

Mersuilua ja matkailua

- Oon laittanut elämäni aikana paljon autoja, korjannut niitä, kuten myös isäni aikanaan. Minulla oli myös 15 vuotta matkailuauto, jolla tuli liikuttua ympäri Suomea perheen kanssa. Me kaikki tykkäsimme siitä. Viisi vuotta sitten lopetin, sain tarpekseni.

Touhosen karavaanariharrastuksesta tehtiin Kotkan meripäivävieras -haastattelu Kymen sanomiin vuonna 2000. Hänellä oli tuolloin tapana tavata veljiensä kanssa samalla kotkalaisella parkkipaikalla monina peräkkäisinä vuosina. Haastattelureissulla hänellä oli matkailuautoksi muutetun Fiat 314 -pikkubussin kyydissä neljä aikuista ja saman verran lapsia, jotka tapasivat Kotkassa mielellään serkkujaan ja odottivat

Pertti Touhonen pelaa tällä kertaa lapsenlastensa kanssa krockettia puutarhassa. Toinen pihapeli on mөлky.

Pertti Touhosen kainalossa 8-vuotias Darian. Vieressä Janna, 9 v. ja piirtämässä Jasmin, 10 v.

aina innokkaasti tätä vuosittaista tapahtumaa.

Myös toinen asia kulkee suvussa. Pertti Touhonen on isänsä tapaan vannoutunut mersumies.

- Ensimmäisen mersuni hankin vuonna 1983. Auto on 220 S ja vuosimallia 1964. Se on minulla edelleen tallissa odottamassa entisöintiä. Siitä lähtien olen ajellut mersulla paria poikkeusta lukuun ottamatta. Edellisellä 180 C -autolla vuoden 1997-mallilla, ajoin yli 13 vuotta, ja ajaisin varmasti vieläkin, mutta viime kesänä sattui pieni kolari ja vakuutusyhtiö lunasti auton. Tällä hetkellä minulla on alla 220 E -mersu myöskin vuosimallia 1997.

Harrastuksikseen Touhonen nimeää nykyisin lapsenlapset ja puutarhan hoidon. Vanhassa Puistolassa sijaitsevan omakotitalon tontti on iso. Pihassa on trampoliini ja keinut lapsia varten.

- Olen ulkona viihtyvä ihminen. Kevätauringon ensisäteiden lämmittäessä on mukava rentoutua

höyläämällä omenapuun kuorta, jotta tuholaiset eivät pääse sinne pesiytymään. Sahaan myös puista uusia kasvuja ja kuolleita oksia pois. Kesällä leikataan puutarhassa nurmikkoa ja pelaan erilaisia pelejä lastenlasten kanssa. Syksyn tullen pääsen keräämään omenoita, luumuja ja marjoja.

Touhosella ei tällä hetkellä ole näkyvissään mitään erityisiä uusia suunnitelmia elämälleen. Yksi asia lähimenneisyydestä painaa kuitenkin hänen mieltään.

- 12 vuotta kanssani eläneen koiran jouduin lopettamaan vuosi sitten, saksanpaimenkoira **Jampan**, se kaivelee vielä, hän kertoo ja ottaa esille kehystetyn kuvan koirasta vitriinikaapista.

- Tuolla se lepää, hän sanoo ja osoittaa kädellään hyllyllä olevaa uurnaa.

Teksti ja kuvat
Anne Kettunen

Pertti Emil Juhani Touhonen

- s. 14.9.1960 Rekolassa Helsingin maalaiskunnassa

- asuu Puistolassa Helsingissä

- kaksi avioliittoa; nyt avioliitossa Annen kanssa

- viisi lasta; neljä tyttöä ja yksi poika

- neljä lastenlasta; kolme tyttöä ja yksi poika

- harrastukset: lastenlapset ja puutarhanhoito

Postissa

Postineiti tuli portaille vastaan, ja postiautosta noudettiin postitaloon mustia laukkuja ja siniviiruisia säkkejä. Linja-autosta astuivat ihmiset jaloittelemaan...

Mutta postin noutajain oli vielä hetkinen odotettava. Vihdoin aukeni postin ovi, ja sen sisäpuolelle astelivat vakain askelin kirkkoherra, nimismies ja muut vanhat ihmiset. Ja kohta oli lastenkin vuoro.

Marketta sai päivälehdet, Kotilieden ja Suomen Kuvalehden. Mutta siinäpä oli hänelle ikioma kirjekin. Keneltähän se oli?

Sakari-eno kulki yhdessä Marketan kanssa kotiin. Ja matkalla Sakari-eno kertoi Marketalle paljon hauskaa postista.

”Mistä sait Kirjeen?” kysyi Sakari-eno.
”Äidiltä”, sanoi Marketta. ”Äiti meni mummulaan, ja nyt hän kirjoittaa minulle.”

”Vai että äiti”, sanoi Sakari-eno. ”Onpa hauska, että on posti, ettei äidin itse tarvinnut tulla tuomaan kirjettä.”
”Ei se ole hauskaa”, sanoi Marketta. ”Olisi ollut kovin hauskaa, että äiti itse olisi tullut kotiin”.

”Mutta mitä varten äiti on siellä mummulassa?” kysyi Sakari-eno.
”Hän on lepäämässä, kun hän on vähän sairas.”

”No, olipa kumminkin hyvä, että oli posti, ettei äidin täytynyt juosta monen kymmenen peninkulman päästä sairaana. Posti on hyvin tärkeä ja tarpeellinen. Nyt ei tarvitse itse matkustaa tai lähettää viestinviejää, jos haluaa ilmoittaa vaikka Amerikkaan... Ja kaiken maailman tiedot tulevat omaan kotiimme postin välityksellä. Aikaa säästyy hyvinkin paljon. Posti kulkee ensin junassa, sitten se siirtyy linja-autoon tai autoon, höyrylaivaan tai veneeseen, polkupyöräilijälle tai jalankulkijalle. Se kiittää niin kädestä käteen ja joutuu vihdoin sille henkilölle, jonka nimi ja tarkka osoite on kirjoitettu kirjekuoreen. Posti löytää kaikki metsämökit ja kaupunkien suuret talot.”

”Ja minutkin se löysi, vaikka olen tällainen pieni koulutyttö”, sanoi Marketta, ja sitten hän alkoi lukea äidin kirjettä:

”Rakas Marketta...! Ja kun hän luki, ei hän huomannutkaan, että Sakari-eno jatkoi matkaansa maantietä pitkin, jatkoi matkaansa ja hävisi kauan käänteen taakse. Marketta luki ja luki, kuinka äidin oli Markettaa ikävä, mutta että hän aivan kohta tulisi kotiin, ja silloin, silloin olisi totisesti hauskaa...”

Lähde: **Iloinen lukukirja**. WSOY. Kouluhallituksen hyväksymä 3. Kesäkuuta 1938, 11. Painos. 1953 Porvoo s. 187.

Tekstin ja kuvan toimitukselle lähetti **Helena Aarnio** Logistiikkakeskuksesta.

Viisautta Voutilan malliin

vol. 52

Jooooo jotui armas aika ja suvi suloinen. Kohta on taas se hetki, jolloin työtä tekevä kansa suuntaa katseensa kesään ja kesälomaan.

Onneksi Lokessa sattuu tapaturmia. Luit aivan oikein, onneksi Lokessa sattuu tapaturmia, sillä ne ovat herättäneet työnantajan pohtimaan keinoja vähentää niitä. Ironiaa, eikö?. Saksan lempakuorma on jo vuoden verran ollut työtä, jossa on merkittävä tapaturmariski.

Lempakuormalla tarkoitetaan peräkärriä, joka on lastattu lattiasta kattoon paketeilla. Nämä paketit lempataan kuljetinhihnalle käsin. Tässä työssä on sattunut läheltä piti -tilanteita ja tapaturmia, jotka eivät ole huolettaneet ollenkaan työnantajaa siitä lähtien, kun lempakuorman purku alkoi Lokessa. Koko linjajohto on ollut tuskallisen tietoinen kyseisen työn riskeistä, mutta he eivät ole liikauttaneet eväänsäkään riskin poistamiseksi.

Tyrmistyttävä on sekin seikka, että työsuojelu oli ehdottanut lempakuorman purkuun kahta työntekijää, jolloin työ voitaisiin tehdä turvallisemmin. Esimiehet eivät piitanneet ehdotuksesta, vaan toinen heistä totesi: ”sittenhän se tapaturma voi sattua kahdelle työntekijälle”.

Ajatelkaa, tapaturma voi sattua yhden työntekijän sijasta kahdelle. Miltä kuulostaisi se, että tapaturmia ei sattuisi kenellekään ja niitä aiheuttavat tekijät poistetaan. Se, että esimies ei tiedä mitä tehdä, ei tarkoita sitä, että ei tarvitse tehdä mitään.

Toinen esimerkki. Helmikuussa Lokessa sattui vakava läheltä piti -tilanne, jossa trukkipurku oli auton kuormatilassa, kun auto lähti liikkeelle. Vakavan tapaturman vaara oli ilmeinen ja tuuria oli, ettei trukki

pudonnut kuljettajineen pävineen asfalttiin. Välitön vaade työsuojelulta oli tämän tapauksen jälkeen taas kerran muistuttaa työnjohtoa pyöräkiiloista.

Myös tutkinta käynnistettiin. Teimme talvella pistokokeen pyöräkiilojen käytöstä vuorovastaavan kanssa. Vastaava väitti, että pyöräkiilojen käyttöä valvotaan tehokkaasti; kuitenkin pistokokeemme tulos oli, että yhdessä autossa kymmenestä oli pyöräkiilat. Johtopäätös oli selkeä: pyöräkiilojen käyttöä ei valvota riittävän tehokkaasti. Ehkäpä valvonta tehostuu seuraavan läheltä piti -tilanteen tai tapaturman myötä?

Mitä tarvitaan, että Loken esimiehet heräävät vakavasti miettimään työntekijöiden turvallisuutta. Riittääkö siihen kuolemaan johtanut tapaturma? Työsuojelulla on pitkä lista asioista, joihin olisi pitänyt puuttua ajoissa, mutta Loken marssijärjestys on: ensiksi tapaturma ja sitten vasta toimenpide. Tapaturman tutkinnoissa työsuojelu painottaa esimiehille, että torjuntatoimenpide kyseiseen tapaturmaan tulee mitoittaa siten, että tapaturmaa ei satu enää koskaan.

Jotta en antaisi aivan toivotonta kuvaa esimiesten sitoutumisesta työturvallisuuden eteen, niin kyllä Lokessa jotkut asiat ovat menneet oikeaan suuntaan. Lempakuorman osalta on käynnistetty suunnitelma jonkin asteisesta teleskooppihina -ratkaisusta.

Tapaturmat käsitellään henkilöstön kanssa esimiesten kuukausipalaverissa niin sanotussa turvavartissa. Lokessa tehdään turvallisuuskävelyjä, joista nousseet asiat laitetaan kuntoon vuorovastaavien toimesta niin sanotulla nakkilistalla. Lokeen on myös perustettu työturvallisuusryhmä, joka käsittelee esimerkiksi ne turvallisuushavainnot, joita esimies ei ole kyennyt ratkaisemaan. Samanlainen ryhmä toimii jo ulkomaan postissa. Näiden toimenpiteiden vaikutusta sattuneisiin tapaturmiin seurataan työsuojelussa. Tosiasia Lokessa on se, että esimiesten asenteiden on muututtava, sillä puheet ovat puheita, mutta teoilla saadaan Lokesta turvallisempi työpaikka.

Jokin on muuttunut...

Loken sairaslomaprosentti on ollut kymmen prosenttia jo pitkän aikaa. Tämä on poikkeuksellisen korkea luku ja kieli henkilöstön pahoinvoinnista. Työterveyshuollon raporttien mukaan suurin poissaolojen syy on tuki- ja liikuntaelinsairaudet. Olen ollut yli kymmenen vuoden aikana sadoissa verkostopalaverissa mukana ja merkille pantavaa on esimiesten kirjava taito käsitellä työkykyasioita työntekijöiden kanssa.

Varhainen puuttuminen olisi lääke työntekijöiden jaksamiseen. Työn kierto on selkeä keino parantaa jaksamista, ja jokainen, joka on lukenut juttujani tästä lehdestä tietää kuinka paljon olen tämän asian kanssa paininut. Ei huolta, en aio ikinä luovuttaa tässä asiassa. No, mikä sitten on muuttunut kysyy

epätietoinen? Olen havainnut merkkejä työnjohdon ja HR :n tahtotilasta hankkiutua tavalla tai toisella kevennystä tarvitsevista työntekijöistä eroon.

Joskus keinot ovat pehmeitä ja joskus kovia, kuten pääluottamusmies Isto Kuusisto jutussaan kirjoittaa. Verkostopalaverissa on nostettu työn raskaus liioitellusti esille, on annettu ymmärtää että Lokessa ei enää tehdä pysyviä räätälöintejä, jotta työntekijä selviytyisi työssään. On myös sanottu työntekijälle verkostopalaverissa, että kevennystä ei kyetä järjestämään koska terveet työntekijät joutuvat kärsimään siitä, kun kevennystä tarvitseva tukkii työn kiertoa.

Tällä tavalla syyllistetään kevennystä tarvitseva työntekijä ja ajetaan hänet mahdollomaan tilanteeseen, jossa ainoa vaihtoehto on joko ammatillinen kuntoutus tai työsuhteen päättäminen henkilöstä johtuvista syistä. Itellassa on malli, jonka nimi on TYÖKYVYN VARMISTAMISEN MALLI. Tämä malli on ohje esimiehille siitä, miten työntekijöiden työkyvystä tulisi huolehtia.

Tässäkin on ironista sana TYÖKYVYN VARMISTAMINEN. Onko työkyvyn varmistaminen sitä, että työssä vammautuneista työntekijöistä hankkiudutaan eroon? Mielestäni tämä on moraalitonta. Ensiksi työntekijä rikkoo paikkansa Lokessa yksipuolisen työn vuoksi ja seuraavaksi hänelle kerrotaan, että kevennystä on vaikea järjestää.

Tällä hetkellä Lokessa on vallalla sellainen käsitys, että työntekijöiden työkyvyn tulee vastata käsittelytyötä, eikä työn tule vastata työntekijöiden työkykyä. Tämä ajattelumalli ruokkii itseään tuhoisalla tavalla. Onko Loken työ yhdellekään työntekijälle hänen terveytensä arvoinen? Meidän tulee yhdessä vaatia parempia työolosuhteita entistä äänekkäämmin.

Kesä on yksi Game of Thronesin hurjasusista, mutta kesä on myös se aika, jolloin väki pitää lomansa. Työsuojeluvaltuutettu Jouni Kaiponen lomailee jussista eteenpäin viiden viikon ajan. Lomaan sisältyy juhannus mökillä, festareilla heilumista, risteilyjä, löböilyä ja tsillailua. Tahdon perinteisesti julistaa työsuojelun päiväkäskyn kaikille lomailijoille.

Lomalla pitää olla älä tee mitään -päiviä, pitää olla aikaa ystäville, pitää lämmitellä sauna ja käydä järvessä uimassa nakuna (älkää kuitenkaan säikäyttäkö naapureita). Lomalla pitää olla hetki auringon nousulle ja laskulle, lomalla ei saa ajatella työtä eikä stressata työasioista ja lomalla pitää ottaa ”parit”.

Tätä käskyä tulee jokaisen noudattaa rangaistuksen uhalla. Oikein hyvää kesää sydämeni pohjasta kaikille Pasillin lukijoille.

Jouni Kaiponen
työsuojeluvaltuutettu Loke, Ulk

Maaliskuun alkupuolella Vantaa -hotellissa pidettyyn kokoukseen osallistui 130 osaston jäsentä. **Jari Pellikka** osaston puheenjohtajana avasi kokouksen. Puheessaan hän kertoi kuluneen vuoden toiminnasta.

Työsuojeluvaltuutettu **Jouni Kaiponen** palkittiin kokouksessa pitkäaikaisesta työstään liiton hopeisella ansiomerkillä, kuten myös **Esa Harra** ja **Pasi Poussu**. **Mikko Poutanen** myös kukitti heidät.

PAU :n tervehdyksen kokoukseen toi sairastuneen **Esa Vilkun** puolesta liiton työehtoasiantuntija **Esko Hietaniemi**. Hän kertoi ajankohtaisista asioista ja esitteli muun muassa palkkataulukot omalla lupsakalla tavallaan väliin vitsejä heitellen. Suurin osa palkan korotuksista astui voimaan 1.3.2014. Jonkin palkkaliitteen tietyn ryhmän osalta olivat neuvottelut vielä kesken.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin **Juha Öhman** ja sihteeriksi **Heli Rantanen**. Kokousasiat käsiteltiin esityslistan mukaisesti. **Jukka Pirilä** esitteli yhdistyksen taloutta, joka vielä tällä hetkellä on hyvä.

Osaston puheenjohtajaksi neljännelle kaudelle peräkkäin valittiin Jari Pellikka. Toimikuntaan oli tarjolla paljon ehdokkaita ja tällä kertaa suurimman äänimäärän keräsi **Topi Saksala** 57. Toiseksi eniten ääniä, 54 sai Jouni Kaiponen ja kolmanneksi eniten, 51 **Isto Kuusisto**. Uuden toimikunnan kuva on tämän lehden takasivulla ja tarkemmat henkilötiedot ja -tehtävät voit lukea sivulta 23.

Kokouksen jälkeen Vantaa -hotellin ruokabuffetin antimet maistuivat erittäin hyvin osallistujille.

Teksti ja kuvat **Anne Kettunen**

	1.12.2013		1.3.2014	
	Muu Suomi	PKS	Muu Suomi	PKS
Perustehtävä				
alle 2 v	1694	1745	1736	1788
2v alle 6v	1768	1821	1812	1867
6v alle 10	1845	1900	1891	1948
10v alle 16	1926	1984	1974	2033
yli 16	2012	2072	2062	2124
Ammattitehtävä				
alle 2 v	1776	1829	1820	1875
2v alle 6v	1852	1908	1898	1955
6v alle 10	1933	1991	1981	2041
10v alle 16	2018	2079	2068	2131
yli 16	2107	2170	2160	2224

Itella ja Posti muutoksen kourissa, entä mitä tekee EU?

Ei ole oikein mikään niin kuin ennen, paitsi ihminen ja hänen sietokykynsä. Tämän päivän ihminen on hankkinut elämäänsä paljon niin sanottua helpotusta tekniikasta ja automatisoinnista. Vaan onko hän sittenkään vanhojen oi, niin kultaisten aikojen tapaan, onnellinen? Onko tyytyväinen elämän helppouteen, arvostaako saavutettuja etuja, jaksaaako ihastella positiivisia asioita ja odottaa tulevalta jotain hyvää? Vai pelkääkö hän koko ajan?

Murheisena olen kyllä noita konsernin yt - uutisia kuunnellut ja lukenut. Kun koko työelämä on muuttunut loppujen lopuksi melko lyhyessä ajassa hektiseksi, kuluttavaksi ja tehostetuksi... kaikin tavoin niin kustannustehokkaaksi. Kaikesta on löydyttävä säästöä ja budjetti on armoton. Jo 1970 -luvulla oltiin huolissaan öljyn riittämisestä, mutta se oli vielä pientä nykypäivän visioihin verrattuna. Mutta niin se on monella muullakin alalla.

Suomalainen yrittäjäyys on todellakin pohjalla, kun vienti on romahtanut. Miten rehellistä yritteliäisyyttä enää tuetaan ja kannattaako se edes? Meilläkin nykyinen kokoomushallitus lupasi ennen vaaleja yhtä ja toista, helpotusta työttömyyteen ja myötätuulta talouteen. Kuinka moni heistä pyrkii nyt europarlamenttiin? Kaikki eivät pysy kelkassa loppuun asti, itsekkään en ole enää jaksanut uutisista kaikkea ajatuksella seurata. Nyt, kun Kataisella on jo kokemusta pääministeriydestä ja valtiovarainministerinä olosta, onko europarlamenttipaikka hänelle vain uusi asema, jossa saisi kyntää kansaan syveneviä tuloeroja ja ottaa siitä uusi kivi kruunuunsa?

Suomella on tällä kertaa monta ehdokasta, joten saa nähdä kuinka monta paikkaa suomalaiset lunastavat. Toivottavasti mahdollisimman moni käyttää äänioikeuttaan ja harkitsee tarkkaan ketä äänestää. Emme todellakaan kaipaa EU :n liittovaltion syvenemistä ja vahvistumista, jos se merkitsee sitä, että Suomen merkitys siinä näkyy vain maksumiehenä.

Yksityistäminenkin jatkuu yhä vain, suomalaiset työpaikat ja firmat valuvat muille maille. Natoon liittymisestä on tullut mediassa jatkuva puheenaihe, jollei meillä, niin jossain päin Eurooppaa. Eikä se kaikki johdu Ukrainan tilanteesta, vaan tahdosta muutokseen.

Ei ole oikein väistää vastuuta ympäristöongelmissa, suuryritykset eivät saa päästä kuin koira veräjältä, kun riistävät luonnonarvoja tai ihmisiä omien etujensa vuoksi. Lyhytnäköiset saneeraukset eivät välttämättä johda työntekijöiden hyvinvointiin. Ja kuinka monta suuryritystä myydään vielä ulkomaille? Onko tämä kokoomushallituksen aikaansaama ”onnella”? Muutokseen tarvitaan aina vähintään yksi, joka tekee

asioille jotakin, ottaa ensimmäisen askeleen, ja joka saa muut kuuntelemaan. Toivottavasti meitä edustetaan tavalla, josta on Suomen kansalle iloa ja hyötyä.

Postialaa säädetään lailla, sen mukaan työnantajankin on toimialaa johdettava. Elämme muutoksessa, mutta minkälaisessa, miten se toteutuu? Kärssiikö asiakas vai henkilöstö enemmän? En ole EU-myönteinen, mutta EU kuitenkin vaikuttaa myös syvälle Suomen talouteen ja pahimmassa tapauksessa vielä hyvin pitkään.

”Euroopan parlamentti on tasaveroinen lainsäätävä EU -jäsenmaista koostuvan neuvoston rinnalla useimmilla aloilla. Sen keskustelut ja päätöslauselmat vaikuttavat usein EU :n politiikkaan niilläkin aloilla, joissa parlamenttia vain kuullaan tai informoidaan, kuten maataloudessa ja ulkopoliitiikassa. Parlamentilla on myös laajat budjettivaltuudet ja se valvoo EU :n toimielinten toimintaa.” Tämä loppu on lainattu Wikipediasta, jos joku ei vielä tiedä, miksi europarlamentti on vakavasti otettava päätöselin.

Kaikille oikein hyvää kesää, toivottavasti kaikin puolin toiveikkailla tulevaisuuden visioilla!

Helena Aarnio, Loke

Ennen vanhaan hyvään aikaan oli punainen tupa ja perunamaa.

Ay -naisia Katrinia ja Yllää tapaamassa Tallinnassa

Oli ihan normi päivä työssä, kunnes tauko koitti. En mennyt kahville, vaan ajattelin käydä nopeasti IT -maailmassa katsomassa sähköposteja. Niissä oli pääasiassa jakelun surullisia yt -asioita, joihin en pystyisi mitenkään vaikuttamaan.

Sitten huomasin PAU :n Etelä-Suomen aluejärjestön keväतालuekokouskutsun. Ilmottauduin siihen heti, koska tiesin, että siellä on paljon tuttuja, joita en ole nähnyt aikoihin. Ainoa miinus oli kokouksen pitopaikka Tallinna, koska sunnuntaina aamupäivällä olisi ollut BMW -kerhon meeting. Valitsin PAU :n koska se oli tärkeämpi. Matka Tallinnaan alkoi lauantai-aamupäivänä maaliskuun lopulla Länsisatamasta. Laivana oli M/S Star.

Olimme kaikki hyvissä ajoin paikalla. Matkaliput jaettiin ja ehdimme vielä juomaan kahvit ja juttelemaan toistemme kanssa ennen lähtöä. Sitten aloimme kapuamaan laivaan, jonne tuntui olevan parin kilometrin kävelymatka. Alus oli täynnä, eikä istumapaikkoja ollut. Piti sitten pyöriä pitkin poikin, että löytyisi tuttuja, joiden kanssa voisi jutella. No, onneksi löysin kämppikseni Mersu-Pekan, jonka kanssa vietin matka-ajan. Kahville ei päässyt, kun kaikki ruoka- ja juomapisteet olivat turvoksissa ihmisistä. Piti tyytyä myymälästä haettuun puolalaiseen Pepsiin, joka maksoi vain euron kappale. Viimein saavuimme Tallinaan ja koska olimme ihan oviaukon edessä pääsimme nopeasti ulos. Sää Tallinnassa oli tosi keväinen, joten päätimme kävellä keskusta Tallink City -hotellimme, jossa kokous pidettäisiin.

Hotellin aulassa joimme Mersu-Pekan kanssa kahvit ja odottelimme muita osallistujia. Huonejaon jälkeen kävin pikaisesti suihkussa, otin muistiinpanovälineet mukaan ja sitten menimme kokoukseen, jossa oli normaali kymmenkohtainen esityslista. Läsnäolijoita oli 51 jäsentä. Puheenjohtajana toimi Jarmo Tuominen PAU :n Lahden osastosta. Hän on myös toimikunnan puheenjohtaja. Toimikunnassa on jäseniä eri puolilta Etelä-Suomea.

PAU :n Pasilan osastosta mukana oli Pertti Touhonen ja varalla Jari Pellikka.

Kokous sujui aikataulun mukaisesti vain yhdellä tauolla, jolloin käväisimme tupakalla hotellin edustalla. Siellä tapasin hyvän ystäväni Seppo Sebastianin PAU :n Uudenmaan sanomalehden jakajista. Hänen kanssaan olikin paljon juteltavaa. Kokous jatkui vielä tovin ja sen päälle oli vielä uuden työehtosopimuksen käsittelyä. Tämän toimitti asiallisesti työehtoasiantuntija Esko Hietaniemi liitosta. Kun tämä paketti oli ohi, olin jo aika heikossa hapessa, sillä kello läheni ilta seitsemää. Nyt oli tiedossa ruokailu. Vaatimattoman aamupalan jälkeen ei ollut tullut syötyä mitään. Ruoka oli hyvää.

Syönnin jälkeen alkoi vapaa-aika ja keskustelu muiden kanssa. Eräs oli käynyt Englannissa katsomassa suosikkijoukkueensa peliä poikansa kanssa. Siitä riitti juttua valokuvien kera. Muuten puheenaiheena oli Itellan nykytilanne.

Mersu-Pekka päätti lähteä kaupungille. Menin mukaan, koska ajattelin, että kävely tekee hyvää näin illan päätteeksi. Käväisimme kahvikupposen ajan viereisessä Viru -hotellissa ja jatkoimme matkaa klubille, jossa olisi elävää musiikkia. Sinne oli parin kilometrin kävely. Klubilla olikin joku iskelmäilta, jossa paikallinen Tapani Kansa lauloi suomalaisia iskelmiä Eestiksi.

Siellä tapasimme kaksi paikallista kauppa-alan ay -edustajaa. Naiset nimeltään Katrin ja Yllä kertoivat, että ay -asiat eivät ole samalla tasolla Virossa kuin Suomessa. Juttelimme heidän kanssaan pari tuntia niitä näitä ja poistuimme heidän taksikyydillään, me hotelliimme ja he kotiinsa.

Hotellilla oli vielä porukkaa valveilla, muun muassa Jouni Kaiposen suosikkibändin Kulkukoirien solisti,

TallinkSiljan alus M/S Star.

jonka kanssa juttelin musiikista. Lopulta väsymys vei ja oli mentävä nukkumaan.

Seuraavana aamuna kävin aamiaisella ja juttelin Pellikan ja Touhosen kanssa hetken aikaa. Tarkoituksena oli mennä Mersu-Pekan kanssa saunaan ja uimaan, mutta meillä kävi töppäys, kun unohdimme, että kellot piti siirtää kesäaikaan. Sauna oli juuri suljettu, kun menimme sinne. Tuliaisiksi minun piti tuoda Somerille Appelsiinien koko tuotanto ja Nallelle synttärilahjaksi Eesti -metallia, mutta en sitten ehtinyt mihinkään musakauppaan, kun ne aukesivat liian myöhään. Mersu-Pekka nukkui vielä pommiin ja meinasimme myöhästyä laivasta.

Ei muuta kuin taksiin hotellin edestä ja satamaan. Taksikuski kysyi mistä olen ja sanoin, että Suomesta. Sitten alkoi kehuminen: Suomessa vesijohtovesi hyvä, autot ja asunnot tosi hyviä. Onneksi matka satamaan kesti vain viitisen minuuttia ja ehdimme viimeisten kanssa ajoissa laivaan.

Paluumatka sujui hyvin, oli enemmän tilaa kuin lähtiessä. Saimme hyvät paikat ravintolasta. Siellä olikin osastomme jäseniä ja siinä kahvitellessamme alkoi vielä baarissa musavisa. Sitä kuunnellessa matka

sujui rattoisasti. Satamassa hyppäsimme ratikkaan ja suuntasimme suoraan asemalle. Hyvästelin muut.

Minulta oli jäänyt vielä yksi mielihalu sammuttamatta, minkä päätin toteuttaa juuri nyt. Astelin sisään Kings Burgeriin ja tilasin Big Whopperin. Taju meinasi siinä mennä, sillä on se vaan niin hyvää. Viimeksi söin sitä joskus 20 vuotta sitten, kun Kings Burger oli viimeksi Suomessa. Sen jälkeen kotiin saunaan ja lepäämään.

Jari Havunen, Hki Pok
PAU :n asiamies

PS Kiitos sinulle Anne, kun olet jaksanut lukea tekstejämme ja muokannut niitä lehteen sopiviksi. Suurkiitos ja nauti vapaa-ajastasi.

HIPA

PASILAN OSASTON TOIMIKUNTA JA TOIMIHENKILÖT 2014

Jari Pellikka puheenjohtaja/tiedotus	jari.pellikka@posti.fi	050-431 1227
Toivo Saksala varapuheenjohtaja/tiedotus/nettisivut	topisaksala@gmail.com	
Isto Kuusisto sihteeri	isto.kuusisto@itella.com	040-822 9515
Heli Rantanen varasihteeri	rantanen.heli@elisanet.fi	050-528 6957
Helena Aarnio opintosihteeri/tasa-arvovastaava/ naisjaosto	helena.aarnio@itella.com	
Pertti Touhonen toimikunnan jäsen/tositteiden tarkastaja	pertti.touhonen@posti.fi	040-553 9040
Jouni Kaiponen toimikunnan jäsen/tositteiden tarkastaja	jouni.kaiponen@itella.com	040-702 1813
Riku Pellikka toimikunnan jäsen	riku.pellikka@itella.com	040-774 0773
Mikko Poutanen toimikunnan jäsen	mikko.poutanen@posti.fi	040-041 4669
Toimikunnan varajäsenet Pauli Ilvesviita Tomi Toivanen Loke/Ulk yhteyshenkilö työhuonekunta	tomi.toivanen@itella.com	
Jouko Luttinen Tuula Syrjalainen	jouko.luttinen@itella.com tuula.syrjalainen@itella.com	
Jukka Pirilä taloudenhoitaja	jukka.pirila@itella.com	050-350 5650
Ilkka Silo jäsenihteeri	ilkka.silo@posti.fi	
Sara Virtanen nuorisovastaava	sara.virtanen@itella.com	
Jama Mohamed Said kansainvälinen jaosto	mohamed.jama@itella.com	040-315 4350
Anne Kettunen Pasillin päätoimittaja	pasilli.lehti@gmail.com	
Toimituskunta Toivo Saksala Jouni Kaiponen Jari Pellikka		
http://www.pasilanosasto.pau.fi	http://www.pau.fi	

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen.
Laita kuoreen vastauslähetystunnus, et tarvitse postimerkkiä.

PAU:N PASILAN OSASTO
HKI POK/ JÄSENSIHTTEERI
PL 925
00231 HELSINKI

Vastauslähetystunnus 5019928
00003 Helsinki

ILMOITUS PAU:N JÄSENREKISTERIIN ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ TAI JÄSENMAKSUN
KESKEYTYKSESTÄ

NIMI _____

OSOITE _____

SIIRRYN ELÄKKEELLE _____ ALKAEN

TAI

JÄSENMAKSU KESKEYTYY AJALLA ____/____ 20____ -- ____/____ 20____

KESKEYTYKSEN SYY(x)

ÄITIYS/VANHEMPAINLOMA _____

HOITOVAPAA _____

PITKÄ SAIRAUSSPOISSAOLO (PALKATON) _____

ELÄKELAITOKSEN/KELAN MYÖNTÄMÄ AMMATILLINEN _____

KUNTOUTUS TAI MUU KUNTOUTUS (KUNTOUTUSRAHA) _____

OPIKSELU _____

ASE/SIIVILIPALVELUS _____

TYÖTTÖMYYS _____

MUU SYY, MIKÄ _____

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS

UUSI OSOITE _____

SEURAA PALKKALASKELMASTASI JÄSENMAKSUJESI MAKSATUSTA.

MAKSAMATTOMAT JÄSENMAKSUT ESTÄVÄT JÄSENETUJEN SAAMISEN.

LISÄTIETOA SAAT ALUEESI LUOTTAMUSMIEHELTÄ TAI OSASTON JÄSENSIHTTEERILTÄ.

BDE2

Pasilli 8862

